

Det er også vores tilgang til spørgsmålet om børnehuse, at man i højere grad sikrer, at man faktisk kan blive hjemme, at børn kan blive der, hvor man oplever at have et tilhørsforhold, hvor man går i skole, hvor man har sine kammerater, hvor man har lært at svømme, hvor man måske har fået sin første kæreste osv., for vi oplever, at det i alt for høj grad er børnene, der bliver straffet, frem for de forældre, som har været årsagen til de problemer, der er opstået.

Vi vil gerne kvittere for, at ministeren her gør det til en generel kommunal mulighed at sørge for, at der bliver lavet børnehuse, at man ikke, som man ellers kunne frygte at regeringen ville henholde sig til, siger, at det må private varetage, hvis det skal blive til noget.

Vi håber meget, at de her børnehuse også kan blive det, som vi betragter som egentlige børnehjem, et sted, hvor man kan have en stabil, rolig ramme om et måske ellers meget omtumlet børneliv; hvor man køre forbi med sine egne børn og sige: Det var der, jeg fejrede jul, det var under det æbletræ, jeg lå som barn, det er det, der er mit hjem i forhold til jeres bedsteforældre, som faktisk ikke rigtig kunne finde ud af det dengang, men som jeg fastholdt tilknytningen til, fordi jeg havde et sted, hvor de kunne komme, i stedet for at jeg kunne komme til deres omtumlede tilværelse.

I forhold til det sidste punkt, om kommunen skal tage stilling til, om der som led i en handleplan skal findes ulønnet netværksstøtte, vil jeg sige, at det givetvis vil være udmærket; vi vedtager meget lovgivning om det gode i denne verden, herunder også dette forslag.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget, og vi håber faktisk, at det vil kunne til at gøre en forskel i forhold til de emner, som man har valgt at bringe frem.

Line Barfod (EL):

Først vil jeg gerne endnu en gang – desværre – gøre opmærksom på, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvorfor man giver folk så kort en høringsfrist. Man har givet folk, de mange organisationer, der skal tage stilling til det her forslag, en høringsfrist fra den 23. oktober til den 28. oktober; og så har vi så førstebehandlingen nu i februar.

Jeg kan ikke forstå, at det ikke er muligt at give de organisationer, der leverer et stort stykke arbejde med at besvare diverse ting, der bliver sendt ud i høring, ordentlig tid til det. Jeg synes, det er imponerende, at så mange organisati-

oner alligevel har lavet så grundige høringssvar, men jeg synes altså, at man i Socialministeriet snart burde begynde at overveje at give organisationerne ordentlig tid.

Så til indholdet af forslaget. Først omkring de kommunale døgnhuse, døgninstitutioner: Jeg er enig med andre, der har påpeget, at det er noget uklart, hvad det egentlig er, man forestiller sig, og hvor det adskiller sig i forhold til de mange andre tilbud, der er i forvejen, og de muligheder, der allerede er i dag. Det er noget af det, som vi gerne vil have belyst nærmere under udvalgsarbejdet.

Kl. 17.10

Jeg forstod heller ikke helt den radikale ordforers udlægning i forhold til børnehuse, børnehjem, om det skulle træde i stedet for, at vi får børnene anbragt, hvis vi kan se, at det skal vare i flere år, i familiepleje eller en institution, hvor de kan bo i længere tid. Men jeg går ud fra, at vi kan få løftet sløret for, hvad det egentlig er, der helt præcis tænkes på.

Med hensyn til handleplaner er det for os helt afgørende, at man fortsat ser på familien, men også at man – som vi har været inde på i mange tidligere debatter – ser på barnet som en selvstændig person, og ser vigtigheden af, at der ligger en plan for barnet. Men vi synes, det er fint, at man understreger, at man også skal se på familien, især hvis man ser på muligheden for at fastholde en tilknytning til familien, også selv om barnet måske ikke kommer til at bo i familien igen, men trods alt kan se sin familie med jævne mellemrum.

Så er der spørgsmålet om det ulønnede frivillige arbejde i forbindelse med unge voldsramte. Disse mennesker har et ægte medmenneskeligt engagement, og det er jo meget vigtigt at finde sådanne mennesker. Men spørgsmålet er, om man ved lovgivning kan finde dem. Det, som vi har været optaget af, er, at det er vigtigt, hvis der er en sådan person i et barns eller en ungs netværk, at de så får muligheden for at bidrage aktivt, at man kan få refunderet nogle udgifter til togbilletter, til en biografbillet eller andet, at man har muligheden for at indgå i det at støtte og hjælpe barnet og den unge hele vejen igennem.

Men det er lidt uklart, hvad der ligger i det her, hvad det er, kommunerne skal gøre, om de skal have et korps af frivillige. Jeg vil sige, at generelt tror jeg, at ideen om, at det offentlige skal hyre frivillige, sjældent fører til noget godt. Det er bedre, at frivillige er organiseret på anden vis